BOSNA I HERCEGOVINA
OSNOVNI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
BROJ: 96 0 P 155579 23 P
Brčko, 03.10.2024.godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Osnovni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, po sudiji Karamehić Selimu, u pravnoj stvari tužitelja M. R., sina H. , iz B., ul. ..., kojeg zastupa punomoćnik Simić Mirko, advokat iz Brčkog, protiv tuženih C.M.H., kćeri H., iz Ć., ul. ..., R.S., koju zastupa punomoćnik Simikić Milenko, advokat iz Brčkog a njega, po zamjeničkoj punomoći, S. S., saradnik iz advokatske kancelarije Simikić Milenka i M. M., sina R., iz B., ul. ..., radi utvrđenja, v.sp. 500,00 KM, nakon usmene i javne glavne rasprave, održane 03.10.2024. godine, u prisustvu tužitelja, punomoćnika tužitelja, zamjenice punomoćnika prvotužene i drugotuženog, donio je

P R E S U D U

I. ODBIJA SE u cijelosti, kao neosnovan, tužbeni zahtjev tužitelja M. R., sina H., iz B., koji glasi:

„UTVRĐUJE SE da je tužilac M. R. sin H. iz B., stekao pravo vlasništva na prizemnoj stambenoj zgradi sa potkrovljem broj 1 (bez građevinske dokumentacije), u površini od 72 m2 i garaži broj 2 (bez građevinske dokumentacije) u površini od 31 m2, a koja prizemna stambena zgrada sa potkrovljem i garaža su izgrađene na kč.br. 376/1 „O." dvorište u površini od 202 m^2, upisana u zk.ul.br. 987 k.o. B. privremeni registar, a što su tuženi C.M.H. kći H. iz B. i M. M. sin R. iz B., dužni trpiti i priznati te dozvoliti da se tužilac upiše kao vlasnik sa dijelom od 1/1 na naprijed opisanoj nekretnini u skladu sa ovom presudom, a sve u roku od 30 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom izvršenja.

Tuženi su tužiocu dužni naknaditi troškove parničnog postupka.“

II. Obavezuje se tužitelj M. R., sin H., iz B., da tuženoj C.M.H., kćeri H., iz Ć., nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.385,00 KM, sve u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Obrazloženje

Tužitelj M.R. je, posredstvom punomoćnika, ovom sudu, 10.05.2023. godine, podnio tužbu protiv tuženih: C.M.H. i M. M., radi utvrđenja, v.sp. 500,00 KM. U tužbi je naveo da su parnične stranke suvlasnici nekretnine označene kao kč.br.376/1 „O.", u dijelu dvorište u površini od 202 m2, u dijelu prizemna stambena zgrada sa potkrovljem broj 1 (bez građevinske dokumentacije), u površini od 72 m2, u dijelu garaža broj 2 (bez građevinske dokumentacije) u površini od 31 m2 i u dijelu gradilište u površini od 48 m2, sve upisane u zk.ul.br.987 k.o. B. privremeni registar, s tim da je tužitelj nosilac prava građenja na zemljištu

i prava vlasništva na objektu sa dijelom od 7/12, prvotužena sa dijelom od 1/3, te drugotuženi sa dijelom od 1/12. Ovakvo stanje u zemljišnoj knjizi je upisano na osnovu nasljeđivanja, Ugovora o poklonu, s tim da su se nekretnine vodile na predniku parničnih stranaka H.M., a nakon njegove smrti naslijedili su ga tužitelj sa dijelom od 1/2 i supruga M. Š. sa dijelom od 1/2, te je sada umrla M.Š. svoju polovinu poklonila prvotuženoj, a između njih je vođen parnični postupak, pod brojem: 960 P 096105 16 P, te je nakon završetka tog postupka prvotužena upisana sa 1/3, tužitelj sa 7/12, a T.R. sa 1/12, koja je svoj idealni dio poklonila drugotuženom u januaru 2022. godine. Tužitelj je, nakon što se vratio u B., na predmetnom zemljištu sa svojom porodicom izgradio prizemnu stambenu zgradu sa potkrovljem broj 1 (bez građevinske dokumentacije), u površini od 72 m2, u dijelu garaža broj 2 (bez građevinske dokumentacije), u površini od 31 m2 i za istu ishodio urbanističku saglasnost radi zamjenske izgradnje individualnog stambenog objekta, a ovo njegovo pravo i činjenje je svojom izjavom, ovjerenom kod suda, potvrdila i njegova majka M.Š. Dakle, tužitelj je isključivo svojim sredstvima izgradio prizemnu stambenu zgradu sa potkrovljem i garažu koja je sa njom direktno povezana odnosno direktno naslonjena. Na licu mjesta se zna šta ko koristi od suvlasnika, faktički je izvršena dioba i ne odgovara idealnim dijelovima, tako da tužitelj drži u svom posjedu prizemnu stambenu zgradu sa potkrovljem broj 1, (bez građevinske dokumentacije), u površini od 72 m2 i garažu broj 2 (bez građevinske dokumentacije), u površini od 31 m2. Između stranaka je u toku vanparnični postupak radi diobe, pod brojem: 96 0 V 143775 21 V. Na osnovu svega naprijed navedenog, putem svog punomoćnika i podnosi ovu tužbu, te predlaže da sud, nakon provedenog postupka, donese presudu kojom bi se utvrdilo da je tužitelj stekao pravo vlasništva na prizemnoj stambenoj zgradi sa potkrovljem broj 1 (bez građevinske dokumentacije), u površini od 72 m2 i garaži broj 2 (bez građevinske dokumentacije), u površini od 31 m2, a koja prizemna stambena zgrada sa potkrovljem i garaža su izgrađene na kč.br.376/1 „O." dvorište u površini od 202 m^2,upisana u zk.ul.br.987 k.o. B. privremeni registar, a što su tuženi C. rođ M. H., kći H., iz B.i M. M., sin R., iz B., dužni trpjeti i priznati, te dozvoliti da se tužitelj upiše kao vlasnik, sa dijelom od 1/1, na naprijed opisanoj nekretini u skladu sa ovom presudom. Nakanadu troškova parničnog postupka je tražio.

U odgovoru na tužbu, od 20.09.2023. godine, prvotužena C.M.H. je, posredstvom punomoćnika, navela da tužbu i navode iz tužbe osporava u cijelosti. Tužitelj u tužbi tvrdi da je on nakon rata isključivo svojim sredstvima izgradio prizemnu stambenu zgradu sa potkrovljem i garažu koja je sa njom povezana, a radi se o nekretninama označenim kao k.č.br. 376/1 upisanim u zk.ul.br. 987 k.o. B. Ovakve tvrdnje tužitelja su netačne jer je predmetna kuća sagrađena 2000. godine. sredstvima donacije koju je ostvarila majka tužitelja i prvotužene, M. Š. Prvotužena takođe ističe da se djelimično radi i o presuđenoj stvari, jer je presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj: 96 0 P 121874 19 P, od 30.09.2019.godine utvrđeno da je Ugovorom o darovanju, Ov.broj: 763/00, od 17.03.2000. godine, zaključenim između ovdje prvotužene kao daroprimca i M. Š., pravne prednice parničnih stranaka, kao darodavca, povrijeđen nužni nasljedni dio tužitelja, te je utvrđeno da su ovdje tužitelj i T. R. sestra tužitelja i prvotužene, sunositelji prava građenja na zemljištu i suvlasnici na objektima sa dijelovima od po 1/12 na istim nekretninama koje su predmet i ovog spora. Imajući u vidu da je ova presuda donesena u 2019. godini, kada je kuća za koju tužitelj sada tvrdi da je sagrađena isključivo njegovim sredstvima, bila sagrađena i za koju je tužitelj u tom postupku utvrđen za suvlasnika, ne može imenovani sada tvrditi da ju je pravio isključivo svojim sredstvima i tražiti da se on upiše kao njen vlasnik sa dijelom od 1/1. Nije sporno da je tužitelj prije donošenja presude u predmetu broj: 96 0 P 121874 19 P, već bio upisan kao suvlasnik i sunosilac prava građenja sa dijelom od 1/2, ali samim utvrđenjem iz navedene presude da je i po drugom osnovu (povrede nužnog dijela) utvrđen za suvlasnika sa

dijelom od 1/12, jasno je da on sada u ovom postupku ne može tražiti da se utvrdi za isključivog vlasnika na navedenoj nekretnini. Smatra da tužitelj ovom tužbom zloupotrebljava svoja procesna prava u želji da onemogući prvotuženu u ostvarivanju njenih prava na nekretninama, jer je ovdje prvotužena je pokrenula postupak diobe predmetnih nekretnina koji se vodi pred Osnovnim sudom Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, pod brojem: 96 0 V 143775 21 V . U tom postupku je 20.07.2023. godine doneseno rješenje da fizička dioba nekretnina nije moguća i da će se dioba nekretnina vršiti javnom prodajom. Po mišljenju prvotužene, ukoliko smatra da je njegovo ulaganje u predmetne nekretnine veće u odnosu na suvlasnički dio koji mu pripada, tužitelj svoja prava može ostvarivati postavljanjem obligaciono-pravnog zahtjeva, a ne ovakvom tužbom za utvrđenje. Zakonom o vlasništvu i drugim stvarnim pravima Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u članu 27. je propisano da se dogradnjom, nadogradnjom ili adaptacijom zgrada u suvlasništvu ne može steći pravo vlasništva. Imajući u vidu rješenje doneseno u vanparničnom postupku broj: 96 0 V 143775 21 V, prema kojem fizička dioba nekretnina nije moguća, jasno je i ovako postavljan tužbeni zahtjev neosnovan i neprovodiv. Na osnovu svega naprijed navedenog predlaže da sud tužbu tužitelja odbije kao neosnovanu, te da prvotuženoj dosudi troškove parničnog postupka.

U odgovoru na tužbu, od 19.09.2023. godine, drugotuženi M. M. je naveo da smatra da je tužba osnovana i priznaje tužbeni zahtjev, uz napomenu da je digao više kredita i poslije objedinio nenamjenskim kreditom u Addiko Bank u visini od 40.000,00 KM, gdje je većim dijelom sredstava iz kredita osposobio potkrovlje i samom objektu podigao vrijednost. Navodi da je drugotuženi sa vlasništvom od 1/12, a po osnovu Ugovora o doživotnom izdržavanju zaključenog između M.R., kao primaoca izdržavanja i M.M., kao davaoca izdržavanja. U tom odgovoru na tužbu drugotuženi izjavljuje da je prvotužena C. H. samovoljno i na svoju ruku mijenjala i neobavještavajući na vrijeme strane u ovom postupku o izmjenama, prepravljajući originalne dokumente, ubacujući svoje ime i prezime, mijenjajući kontekst značenja dokumenata radi dovođenja u zabludu suda i pribavljanja materijalnih dobara ili prodajom pribavila sredstva većim nego što joj pripada obmanom suda i sudskih presuda. Na kraju, u svom odgovoru na tužbu, drugotuženi navodi da prihvata tužbu kao osnovanu i da prihvata preporuku tužitelja o naknadi troškova parničnog postupka u iznosu od 100,00 KM.

U toku ovog parničnog postupka izvedeni su slijedeći dokazi: saslušanje tužitelja M. R. i tuženih C.M.H. i M.M., kao parničnih stranaka, vještačenje od strane stalnog sudskog vještaka Beganović Adnane dipl.ing. građevinarstva iz Brčkog, saslušanje stalnog sudskog vještaka Beganović Adnane i čitanje dokumentacije priložene u spis i to: zk.ul.br.987 k.o. B. privremeni registar, Izjave, broj: 096-OV-10-001195, od 18.11.2010.godine, Rješenja Sekretarijata za urbanizam, građenje prostorno planiranje i ekologiju opštine Brčko, broj: 3-36-364-246/00, od 08.02.2000.godine, sa grafičkim izvodom, prepis Pl.br.1178 od 10.12.1999.godine, kopije katastarskog plana od 29.01.2004.godine, Obavještenja Odjeljenja za urbanizam, imovinske odnose i privredni razvoj, broj: 06-364/L-854/04, od 22.04.2004.godine, kopije Zahtjeva za izvršenje odluke-certifikata broj: 473-172-1/1, od 17.12.1998.godine, kopije Tendera za popravku privatnog stambenog objekta od 10.11.1999.godine, kopije Presude, broj: 96 0 P 121874 19 P, od 30.09.2019.godine. kopija Rješenja, broj: 96 0 V 143775 21 V, od 20.07.2023.godine, Dopisa Vlade Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, Odjeljenje za raseljena lica, izbjeglice i stambena pitanja, broj predmeta: 35-000392/23, broj akta: 11-1104AS-003/24, od 12.02.2024. godine, Zaključka Vlade Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, Odjeljenje za prostorno planiranje i imovinsko-pravne poslove, broj: 06-364/L-854/04-2, od 19.06.2013.godine, Nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka građevinske struke Beganović Adnane, od 21.05.2024. godine i Dopune Nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka Beganović Adnane, od 01.07.2024. godine.

Nakon savjesne i brižljive ocjene svih izvedenih dokaza, pojedinačno i u međusobnoj vezi, sud je odlučio kao u izreci ove presude, iz slijedećih razloga:

Odredbom člana 22. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“ broj: 11/01, 8/03, 40/04 i 19/07), propisano je da se pravo vlasništva (pravo svojine) stiče po samom zakonu, na osnovu pravnog posla i nasljeđivanjem, odlukom državnog organa ili odlukom suda, a na način i pod uslovima određenim zakonom, dok je odredbom člana 23. tog istog zakona, propisano da se pravo vlasništva, po samom zakonu stiče između ostalog i dosjelošću. A članom 27. tog istog zakona propisano je da se dogradnjom, nadogradnjom ili preuređenjem (adaptacijom) zgrada, odnosno prostorija u suvlasničkim, zajedničkim ili tuđim zgradama, kao ni njihovom pregradnjom, ugradnjom ili ulaganjem u njih ne može se steći vlasništvo, a kao vlasnik dograđene, nadograđene, odnosno pregrađene nekretnine nije drugačije odredio, a pitanja prava na naknadu lica koje je dogradili, nadogradilo ili preuredilo zgradu, odnosno prostoriju, ili je ulagalo u takvu zgradu ili prostoriju uređuje se po pravilima obligacionog prava. Prema članu 41 ovog zakona, vlasnik može tužbom zahtjevati od posjednika povraćaj individualno određene stvari, ali mora dokazati da na stvari čiji povraćaj traži ima pravo vlasništva, kao i da se stvar nalazi u faktičkoj vlasti tuženog. Lice čiji je posjed savjestan (savjestan posjednik) prama članu 42 ovog zakona, dužno je vratiti stvar vlasniku zajedno sa plodovima koji nisu obrani, dok prema članu 46 tog zakona, kada se dva lica smatraju pretpostavljenim vlasnicima iste stvari, jači pravni osnov ima lice koje može dokazati nesumnjivog predhodnika, a ako oba lica to mogu ili ne može ni jedan, jači pravni osnov ima lice koje je stvar steklo teretno u odnosu na lice koje je stvar steklo bezteretno. Ako su pravni osnovi ovih lica iste jačine, prvenstvo ima lice kome je stvar prvo predata, a ako su predhodnici različita lica prvenstvo ima lice kod kojeg se stvar nalazi. Prema odredbi člana 34. ovog Zakona, pravo vlasništva na nekretninama stiče se upisom u zemljišne knjige ako je sticalac savjestan, ako zakonom drugačije nije određeno, s tim da se savjesnost sticaoca podrazumijeva. Ta savjesnost mora postojati kako u trenutku zaključenja ugovora, tako i u trenutku podnošenja zahtjeva za upis.

U ovoj konkretnoj pravnoj stvari, sud je utvrdio da je M.Š. pravni prednik parničnih stranaka, majka tužitelja i prvotužene, Ministarstvu za izbjeglice i raseljena lica Republike Srpske-Odsjek ministarstva Brčko, 17.12.1998.godine, podnijela zahtjev za izvršenje Odluke Komisije za imovinske zahtjeve raseljenih lica i izbjeglica, broj: 473-172-1/1, od 14.05.1998. godine. Taj zahtjev je zasnivala kako na odluci Komisije od 14.05.1998. godine, tako i na činjenici da je u Pl broj: 1178 k.o. B., bila upisana, zajedno sa tužiteljem M. R., kao sukorisnik, sa dijelom od po 1/2, društvene svojine na nekretninama označenim kao k.p.br. 2320/4 ukupne površine 349 m2, od čega se na kuću i zgradu odnosilo 35 m2 a na dvorište 314 m2. Njih dvoje, M.Š. i M.R., su nakon provedene ostavinske rasprave iza M.H., kao njegovi zakonski nasljednici, upisani kao sukorisnici navedene nekretnine. A zahtjevu za povrat u posjed nepokretne imovine je udovoljeno, pa je 10.11.1999. godine, od strane međunarodnih donatora, raspisan tender za popravku njenog privatnog stambenog objekta i sačinjen tehnički opis za objekat čiji je ona vlasnik: dimenzija objekta 8 x 8 m, visina prizemlja 250 cm i visina nadzide potkrovlja 120 cm, krov na dvije vode, krovna konstrukcija drvena, a pokrov opekarski crijep i predviđeno je opremanje kompletnog prizemlja.

A uvidom u dopis Vlade Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, Odjeljenje za raseljena lica, izbjeglice i stambena pitanja, broj predmeta: 35-000392/23, broj akta: 11-1104AS-003/24, od 12.02.2024.godine, sud je utvrdio da je u evidenciji korisnika pomoći, koja je ovom Odjeljenju ustupljena na korištenje od strane Ministarstva za ljudska prava i izbjeglice

Bosne i Hercegovine, navedena i M.Š. iz B., pravna prednica parničnih stranaka, sa podatkom da je evidentirana u 2000-oj godini, ali bez podataka o vrsti i obimu dodjeljenje pomoći.

Nakon toga tužitelj M. R. od Sekretarijata za urbanizam, građenje, prostorno planiranje i ekologiju opštine Brčko, dobio Rješenje, broj: 3-36-364-246/00, od 08.02.2000.godine, kojim se izdaje naknadna urbanistička saglasnost za zamjensku izgradnju individualnog stambenog objekta na zemljištu označenom kao k.č.br. 2320/4 k.o. B., stambeno naselje „T.“, uz poštovanje slijedećih uslova: dimenzije objekta: 8,10 m x 8,10 m, spratnost objekta: prizemlje+potkrovlje, pomoćni sadržaji: u dubini parcele graditi pomoćne objekte uz saglasnost tog Sekretarijata i uz poseban uslov: da postojeći stari stambeni objekat i pomoćni objekat na toj parceli ukloniti. Na osnovu uvida u sadržaj ovog Rješenja i upoređujući ga sa sadržajem Tendera za obnovu prijeratnog stambenog objekta koji se nalazi na navedenoj nekretnini, sud je utvrdio da je tužitelj odstupio od dimenzija tog objekta i zatražio saglasnost za stambeni objekat i pomoćni objekat koji su odstupali od dotadašnjih dimenzija i rasporeda na ovoj nektretnini (zemljištu).

A uvidom u Obavještenje Vlade Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, Odjeljenje za urbanizam, imovinske-pravne odnose i privredni razvoj, broj: 06-364/L-854/04, od 22.04.2004. godine, sud je utvrdio da je tim aktom tužitelj M. R. obaviješten da je povodom njegovog zahtjeva, broj: 06-364/L-854/04, od 09.02.2004. godine, kojom je tražio legalizaciju bespravno izgrađenog stambenog objekta na zemljištu označenom k.č.br. 2320/4 (840/56), k.o. B., stambeno naselje „Š“, utvrđeno da je za prostornu cjelinu gdje se nalazi to zemljište, donesena Odluka o pristupanju izrade regulacionog plana dijela stambenog naselja „Š“, broj: 0-02-022-331/03, od 01.10.2003.godine i da će se u skladu sa članom 18. Zakona o legalizaciji bespravno izgrađenih građevina, a nakon usvajanja tog regulacionog plana od strane Skupštine Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, moći pristupiti rješavanju tužiteljevog zahtjeva. U skladu sa tim je Odjeljenje Vlade Brčko distrikta Bosne i Hercegovine za prostorno planiranje i imovinsko-pravne poslove, donijelo Zaključak, broj: 06-364/L-854/04-2, od 19.06.2013.godine, kojim se obustavlja postupka pokrenut po zahtjevu tužitelja M. R. u predmetu broj: 06-364/L-854/04, od 09.02.2004. godine, za izdavanje rješenja o legalizaciji bespravno izgrađenog individualnog stambenog objekta na zemljištu označenom kao k.č.br. 2320/4(840/56) k.o. B., stambeno naselje „Š“ u B. Razlog za donošenje tog zaključka je izjava tužitelja od 18.06.2013.godine, kojim je tužitelj od tog odjeljenja zatražio da se navedeni postupak obustavi.

Stoga je su, na osnovu uvida u sadržaj navedenih dokumenata, te na osnovu saslušanja i tužitelja i oba tužena, utvrdio da je pravni prednik parničnih stranaka M.Š., kao raniji korisnik nekretnine označene kao k.č.br. 2320/4(844/56), sada upisanoj u zk.ul.br. 987 k.o. B. privremeni registar i označenoj kao k.č.br. 376/1, dobila u povrat u posjed tu nekretninu, dobila donatorska sredstva za rješenje stambenog pitanja, riješila svoje stambeno pitanje, a da je nakon toga tužitelj M. R., sin M. Š., bez odobrenja (bespravno) gradio individualni stambeni objekat i pomoćni objekat (garažu).

Sa druge strane, prvotužena je Ugovorom o darovanju, broj: Ov br: 763/2000, od 17.03.2000. godine od pravnog prednika, majke M. Š., dobila njen suvlasnički dio. Nakon što je između M. Š. i C. H. zaključen Ugovor o darovanju, Ov br: 763/2000, od 17.03.2000.godine, tužitelji M.R. i T.R., oboje djeca H.M., tužili su C.H. radi utvrđivanja nužnog nasljednog dijela. Kako je tužena u odgovoru na tužbu u cijelosti priznala tužbeni zahtjev pa je sud donio Presudu na osnovu priznanja, broj: 96 0 P 121874 19 P, od 30.09.2019.godine, kojim je utvrđeno da je Ugovorom o darovanju, broj: Ov br: 763/2000, od

17.03.2000.godine, povrijeđen nužni nasljedni dio M. R. i T. R., te se utvrdilo da su M. R. i T. R. sunosioci, u dijelu od po 1/12, prava građenja na zemljištu i suvlasnici na objektima, na nekretninama označenim kao k.č.br. 3761/1 „O.“ u dijelu dvorište površine 202 m2, u dijelu prizemna stambena zgrada s potkrovljen (bez građevinske dozole) površina 72 m2, u dijelu garaža (bez građevinske dozvole) površine 31 m2 i u dijelu gradilište površine 48 m2 upisne u zk.ul.br. 987 k.o. B., što je tužena C.H. dužna trpjeti i priznati da se na osnovu ove presude tužitelji upišu kao sunosioci prava građenja na zemljištu i suvlasnici na objektima sa dijelovima od po 1/12 na navedenim nekretninama. Ova presuda je postala pravosnažna 15.02.2020. godine, pa je nakon pravosnažnosti te presude i Ugovora o poklonu, koji je M.M. zaključio sa T.R., inače njegovom tetkom, došlo do promjene podataka u zk.ul.br. 987 k.o. B., pa su na nekretnini označenoj kao k.č.br. 3761/1, kao nosioci prava građena na zemljištu, na kome pravo vlasništva ima Brčko distrikt Bosne i Hercegovine sa 1/1 i kao nosioci prava vlasništva na objektima upisanim u „A“ listu, upisani tužitelj M. R. sa 7/12, prvotužena C.M.H. sa 1/3 i drugotuženi M. M. sa 1/12. Drugotuženi je u ovom zk.ulošku upisan po osnovu.

Na osnovu svih ovih dokaza i činjenica koje je sud utvrdio na osnovu izvedenih dokaza, a što u svojim izjava nisu osporili niti doveli u sumnju ni tužitelj ni oba tužena, sud je zaključio da je pravosnažno utvrđeno da je tužitelj suvlasnik na objektima i zemljištu označenim kao k.č.br. 3761/1 , upisanom u zk.ul.br. 987 k.o. B. privremeni registar, te da je pravosnažno utvrđeno (nasljeđivanjem i pravosnažnom presudom) veličina njegovog suvlasničkog udjela od 7/12 i da su na taj način pravosnažno utvrđeni kako njegova suvlasnička prava, tako i obim tih suvlasničkih prava.

Stoga, sud smatra neosnovanim zahtjev iz tužbe od 19.05.2023. godine, da je tužitelj stekao pravo vlasništva sa 1/1 na navedenim nekretninama, jer je pravosnažno utvrđeno koliko iznosi njegov suvlasnički dio na nekretninama koje su predmet tužbenog zahtjeva, ta pravosnažnost nije ukinuta niti osporavana, tako da se nesumnjivo i jasno zna koliko je suvlasnički udio tužitelja, zbog čega da nema valjanog pravnog osnova da se u ponovnom postupku traži promjena stanja utvrđenog tom pravosnažnom odlukom.

Osim toga, uvidom u Rješenje, broj: 96 0 V 143775 21 V, od 20.07.2023. godine, utvrđeno je da je prvotužena iz ovog parničnog predmeta C.H. u svojstvu predlagača, ovom sudu, 15.12.2021. godine, podnijela prijedlog protiv protivnika predlagača M.R. (tužitelja u ovoj pravnoj stvari) i M. M. (drugotuženi u ovoj pravnoj stvari), radi diobe stvari i nekretnina u zajedničkom vlasništvu, te da je svoj prijedlog zasnovala na činjenici da se na nekretninama upisanim u zk.ul.br. 987 k.o. B. privremeni registar, označenim kao k.č.br. 376/1 zv. “O.“, u dijelu dvorište u površini od 202 m2, u dijelu prizemna stambena zgrada sa potkrovljem u površini od 72 m2, u dijelu garaža u površini od 31 m2 i u dijelu gradilište u površini od 48 m2, upisani C. H. sa dijelom od 1/3, M. R. sa dijelom od 7/12 i M. M. sa dijelom od 1/12. Znači u tom vanparničnom postupku osnov za vođenje postupka radi diobe bili su zvanični i neosporeni podaci kako o nekretnini, tako i o njenim suvlasnicima, odnosno posjednicima, zbog čega je i pokrenut taj postupak. Nakon obavljenih vještačenja doneseno je rješenje od 20.07.2023. godine, kojim je utvrđeno da fizička dioba tih nekretnina nije moguća, te da će se dioba tih nekretnina provesti javnom prodajom u skladu sa odredbama Zakona o izvršnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Iz sadržaja tog rješenja, koje je postalo pravosnažno 13.10.2023.godine, po ocjeni suda, proističe da tužitelj M.R., u ovom vanparničnom predmetu protivnik predlagača, nije osporavao veličine suvlasničkih dijelova kako predlagateljice tako i njega samog, prihvatio je

i saglasio se sa stanjem u spisu predmeta i sa činjenicom da fizička dioba nije moguća i da je jedino moguće izvršiti diobu tih nekretnina javnom prodajom. Na taj način je svojim postupkom u vanparničnom predmetu broj: 96 0 V 143775 21 V, u cijelosti potvrdio i priznao da nije isključivi vlasnik sa dijelom 1/1 nekretnina koje je obuhvatio u svom tužbenom zahtjevu, te da je suvlasnik tih nekretnina sa odgovarajućim udjelom.

Ostali navodi parničnih stranaka u vezi sa predmetnim nekretninama, te veličinama suvlasničkih dijelova (ulaganje novčanih sredstva, međusobna novčana pomaganja, eventualni dogovori o vansudskom načinu rješavanja ovog spora - isplatama novčnih protivvrijednosti suvlasničkih dijelova), nisu bili od značaja za odluku u ovoj pravnoj stvari pa ih sud nije posebno razmatrao i obrazlagao.

Zbog svih tih razloga sud je, na osnovu člana 300 Zakona o prničnom postučku Brčko distrikta BiH, a u vezi sa članovima 22, 27, 41, 42 i 46, Zakona o vlasnišvu i drugim stvarnim pravima Brčko distrikta i odlučio kao u izreci ove presude, te u cijelosti odbio tužbeni zahtjev tužitelja smatrajući ga neosnovanim.

Obzirom da je tužbeni zahtjev tužitelja kojim je traženo utvrđenje prava vlasništva na nekretninama koje su predmet ovog postupka u cijelosti odbijen, to sud nije posebno obrazlagao, niti analizirao Nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka građevinske struke Beganović Adnane, od 21.05.2024. godine i njegove Dopune od 01.07.2024. godine, jer smatra da taj nalaz i mišljenje kao i njegova dopuna nisu od uticaja na odluku o tužbenom zahtjevu koji se odnosi na utvrđenje prava vlasništva. Sa druge strane, smatra da taj nalaz i mišljenje, zajedno sa njegovom dopunom, ima značaj u smislu člana 27. Zakona o vlasništvu i drugom stvarnim pravima Brčko distrikta BiH, jer se odnosi na procjenu vrijednosti ulaganja na predmetnim nekretninama, kao i procjenu vrijednosti tržišne vrijednosti zemljišta označenog kao k.č.br. 3761/1 k.o. B., obzirom da se pitanje prava na naknadu lica koja su dogradila, nadogradila ili preuredila zgradu, odnosno prostoriju ili je ulagalo u takvu zgradu ili prostoriju uređuje po pravilima obligacionog prava a takođe je od uticaja i na postupak diobe ovih nekretnina u vanparničnom predmetu broj: 96 0 V 143775 21 V, gdje je određeno da će se dioba provesti javnom prodajom.

Zbog svih ovih razloga, sud je i odlučio kao u izreci ove presude.

Odluka o naknadi troškova parničnog postupka prvotuženoj donesena je na osnovu člana 120 i člana 130 Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta BiH i Advokatske tarife RS iz 2005. godine, koja je u primjeni pred ovim sudom i odnosi se na naknadu troškova: sudske takse na odgovor na tužbu, u iznosu od 25,00 KM,sastava odgovora na tužbu zajedno sa paušalom za rad advokata (25%), u iznosu od 200,00 KM, pristupa punomoćnika prvotužene na pet (5) održanih ročišta (14.03.2024.godine, 07.05.2024.godine, 13.06..2024.godine, 03.09.2024.godine i 03.10.2024. godine), u iznosu od 800,00 KM, odsustva iz kancelarije zbog prisustva na održanim ročištima u iznosu od 360,00 KM, odnosno ukupno 1.385,00 KM, pa je sud i obavezao tužitelja da prvotuženoj nadoknadi troškove parničnog postupka u tom iznosu.

S U D I J A

SELIM KARAMEHIĆ

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ove presude dozvoljena je žalba Apelacionom sudu Brčko distrikta BiH, u roku od 30 dana, računajući od dana dostavljanja, a posredstvom ovog suda.